

16 И смьслихъ дѣла та Господна коѣто говореше: 'Іоаннъ оубо ѣ крстилъ съ вода, а вше ще да се крстите съ Дхъ стѣи.

17 Понѣже прочее Бгъ имъ даде равенъ даръ, каквѣто и намъ, защото повѣрѣвахъ въ Гдѣа нашего 'Ииса Хрѣта, кой бѣхъ азъ да можемъ да закрѣнимъ Бгѣа;

18 Като чѣха това мѣжнѣха, и прославлявахъ Бгѣа, и говореха: прочее и на глѣзничницѣ те ѣдалъ Бгъ покааніе за живѣтъ.

19 А онѣа шото се бѣха распрѣснѣли ѡ гонѣніе то, коѣто бѣде при оубіеніе то Стефаново, проидѣхъ дори до Фінікіа и Купръ и Антиохіа, и никомѣ не проповѣдѣвахъ слово Бжїе, но чѣкмъ на 'Идеѣ те.

20 Но нѣкои ѡ нихъ, които бѣха Купранѣ и Кѣринѣанѣ, като вѣзѣхъ во Антиохіа, говореха на Бланинѣте, и благоговѣствѣвахъ Гдѣа 'Ииса.

21 И бѣше рѣка та Господна съ нихъ: и много множество повѣрѣвахъ и ѡбжрнѣхъ се ко Гдѣа.

22 И доидѣ за нихъ въ оубиѣнѣ те на цѣрква та коѣто бѣше во 'Иерусалимъ, и пратиѣхъ Варнава да иде дори до Антиохіа.

23 Който като доидѣ и

видѣ Божїа та благодатъ, зарадовѣсе и подкрѣнеше сички те да се джржатъ цврѣстѣ за Гдѣа со сичко то си сѣрдѣце.

24 Защо то бѣше мѣжъ блѣгъ и пжленъ съ Дхъ стѣа и съ вѣра, и много народъ ѡбжрна ко Гдѣа.

25 И излѣзе Варнава въ Тарсъ да трѣси Савла, и като го намери, доведе го въ Антиохіа.

26 И цѣла година се собѣраха съ (тамѣшна та) цѣрква, и много народъ надчиѣхъ, и во Антиохіа пѣрвоначнѣха да се именѣватъ оубченициѣ те хрїстіанѣ.

27 И въ чѣа дни слѣзѣхъ ѡ 'Иерусалимъ пророци во Антиохіа.

28 И станѣ ѣдинъ ѡ нихъ име то мѣ 'Игавъ, и пророчествова чрѣзъ Дхъ, зашѣ ще да бѣде глѣдъ по сичка та землѣа, който и бѣде во врѣме то на-Клавдіа Кесара.

29 Затова оубченициѣ те ѡпредѣлиѣхъ (по междѣси) да прѣчатъ поможѣ, сѣкой ѡ нихъ спорѣтъ сила та си, на онѣа кратїа който живѣеѣхъ во 'Идеѣа:

30 Коѣто и направѣхъ зашѣто пратиѣхъ (оновѣ цѣто собрѣхъ) на старѣишинѣ те, чрѣзъ рѣка та Варнавова и Савлова.